

Országgyűlés Hivatala

Irományszám *X/11431*

Érkezett: 2016 AUG 17.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, írásbeli kérdést kívánok benyújtani Dr. Trócsányi László Igazságügyi Miniszter Urhoz:

Megint, 2018-ban is csalhatnak?

Tisztelt Igazságügyi Miniszter Úr!

2016. június 27-én K/11211 számon írásbeli kérdést intéztem Önhöz „2018-ban is csalhatnak?” címen.

A kérdésre 2016 július 12-i keltezéssel K/11211/1 számon (Iktatószám: VII-PF/66/2/2016) kaptam választ, melyet egy általam ki nem olvasható nevű minisztériumi tisztségviselő írt alá az Ön helyetteseként eljárva.

A válasszal részben formai, nagyrészt pedig tartalmi kifogásaim vannak.

Alakilag én Önhöz fordultam, ezért személyesen Öntől várom a választ is kérdésemre, melynek egyik legegyszerűbb ismertetőjele lenne, ha a dokumentumot Ön látná el kézjegyével. Ráadásul kifejezetten az Ön véleményét, álláspontját igénylem a felvetett kérdésekben, ezért szükségesnek tartom, hogy a részemre megküldött válaszokat áttekintve erősítse meg vagy árnyalja a reflexiókat.

Ehhez szolgálhat támpontul az a néhány tartalmi észrevétel mely az előző levélben kifejezetten az érdemi válasz megkerülésére irányuló elemeket, vagy olyan ellentmondásokat ismertet, melynek feloldása elengedhetetlen.

Konkrétan:

1. Az eredeti 1. és 2. kérdés arra irányult, hogy miért nem kell ellenőrizni az érvényességhez az ajánlóíveken lévő ajánló és gyűjtői aláírásokat. Az előttem is ismert - hiszen hivatkoztam is rá -, hogy az aláírás jelenleg nem része a központi névjegyzéknek.

A kérdés tehát inkább arra keresi a választ, hogy ki lehet-e egészíteni a központi névjegyzéket az aláírással, vagy elérhetővé lehet-e tenni az ellenőrzéshez olyan személyi nyilvántartást, ahol a kézjegy képe szerepel (pl: személyi igazolvány, vezetői engedély, útlevel nyilvántartás). Egyben persze a törvényben elő kellene írni a szignók ellenőrzésének kötelezettségét is. Mint látjuk ez indokolt, hiszen a Fidesz és a SZMPP tömeges választási csalásra használta a szabályozási rést.

2. Az aláírás ellenőrzéséhez nincs egzakt jogszabályi ismérv, ezért nem kell a válasz szerint kontrollálni azokat. Érdekes, hogy a postás, a bankügyintéző, a bírósági titkár és még megannyi írásszakértői képesítéssel nem bíró személy naponta többször is döntést hoz ezekben a kérdésekben.

Az ellenőrzési kötelezettségnek ráadásul preventív szerepe van a csalás megelőzésében, egyébként pedig honnan derülne ki az aláíráshamisítás, ha azok valódiságának nem néznek utána?

3. Az eredeti 3. számú kérdés kapcsán elfogadható lenne a válasz, hogy az aláírások ellenőrzését csak addig kell folytatni, amíg bizonyossá nem válik a kezdeményezés, a jelölés eredményessége, ha mint a válasz kétszer is utal rá, az aláírásokat ellenőrzik. A hamisítás célja ugyanis pont az, hogy a nem meglévő ajánlásokat így pótolják.

Tehát az Önök olvasatában a Velencei Bizottság ajánlása is aláírás ellenőrzésről szól.

4. Az eredeti 4-6. kérdések azt feszegetik, hogy a választási bizottságokban hogyan ellenőrzik a megbízott tagok, ha van olyan időszak, amikor nincsenek ilyen tagok a bizottságokban, illetve a bizottság elzárhat, akár mulasztással is egyes tagokat választási dokumentumok vizsgálatától. Milyen ellenőrzés az olyan eljárás, amikor az arra hivatott testület éppen akadályozza a hitelesség vizsgálatát döntésével vagy passzivitásával? A bizottságok választott tagjai egyébként mára jellemzően elvesztették független, hiteles voltukat, a választások tisztességességét lényegében a megbízott tagok garantálhatják, ha nem gátolnák őket tevékenységükben.
5. Az eredeti 7. kérdés arra irányult, hogy gyanú esetén ne a nyomozó hatóság mérlegelésén múljon a bizonyítékok megőrzése, hanem legyen automatizmus, mivel a bűncselekmény elévülési idején belül így megsemmisülnek az azt alátámasztó iratok és a jogorvoslat sem segít, mivel az eljárás kifut a jelenlegi törvényi határidőből. A tökéletes büntényhez csak időt kell húzni, a törvény maga gondoskodik a bizonyítékok megsemmisítéséről.

6. Az eredeti 8-9. kérdések olyan közismert választási csalási módszerekre hívják fel a figyelmet, melyet törvényi szabályozással ki lehetne iktatni. A választás titkosságát és szabadságát sérti a szavazólap kicsempészése a szavazóhelyiségből, illetve a kitöltött szavazólapról készült képfelvétel. Bár kérdésemben kifejezettem utaltam a média jogszabály által kivételként való említésére – bár a szavazófülkébe ők sem mehetnek be, ha azt éppen használják -, az nem jóhiszeműség kérdése, hogy a törvény biztosít-e csalási lehetőséget, vagy az eleve kizárt.

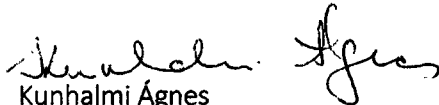
Tisztelt Igazságügyi Miniszter Úr!

Akár újra feltehetném az eredeti kérdéseket, hogy nyilvánvalóvá váljon kíván-e változtatni azon a választási rendszeren, amelyet a hivatkozott válaszban citált Velencei Bizottság is többtucatnyi kifogással illetett, de akár úgy is felvethetem a problémát, hogy mit kíván tenni a 2018. évi és az azt követő választások tisztességességének biztosítása érdekében, különös tekintettel a jelenlegi szabályozás felvetett hiányosságaira, szándékos réseire?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2016.08.17.

Tisztelettel:

Kunhalmi Ágnes
országgyűlési képviselő